

SKO

POSTANOWIENIE

Samorządowe Kolegium Odwoławcze we Wrocławiu w składzie:

przewodnicząca: Barbara Noga
członkowie: Barbara Michalak - sprawozdawca
Łukasz Falkowski

po rozpatrzeniu zażalenia M. N. „na niezakończony w terminie przez Urząd Gminy Ż.”, wniosku o udostępnienie informacji publicznej,

na podstawie art. 126, w związku z art. 105 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego,

umarza postępowanie.

UZASADNIENIE

Wnioskiem z dnia (...r.) M. N. zwrócił się do Urzędu Gminy Ż. z wnioskiem o udostępnienie informacji publicznej w zakresie zawarcia aktualnej umowy „Dofinansowanie przewozów w komunikacji zbiorowej na liniach autobusowych”.

Zażalenie M. N. – skierowane do Starostwa Powiatowego we W. - zostało przekazane do Samorządowego Kolegium Odwoławczego we W. w dniu (...r.) W zażaleniu M. N. wyjaśnił, że do (...) nie otrzymał odpowiedzi na wniosek z dnia (...r.)

Samorządowe Kolegium Odwoławcze zważyło, co następuje:

W pierwszej kolejności podnieść trzeba, że zgodnie z art. 37 § 1 K.p.a. na niezakończony sprawy w terminie określonym w art. 35, w przepisach szczególnych, ustalonym w myśl art. 36 lub na przewlekłe prowadzenie postępowania, stronie służy zażalenie do organu wyższego stopnia, a jeżeli nie ma takiego organu – wezwanie do usunięcia naruszenia prawa. Co jednak istotne, instytucja prawna unormowana w art. 37 K.p.a. ma zastosowanie wyłącznie w postępowaniu administracyjnym w rozumieniu art. 1 pkt 1 K.p.a., czyli w sprawach indywidualnych, rozstrzyganych przez organ administracji publicznej w drodze decyzji administracyjnej. Bezczywność w zakończony sprawy w trybie przepisów ogólnego postępowania administracyjnego wystąpić, jeżeli organ administracji publicznej w ustawowym lub ustanowionym terminie nie podejmie decyzji administracyjnej. O tym zaś, czy w danym przypadku sprawa podlega zakończony w drodze decyzji administracyjnej, czy takiej decyzji się nie wydaje, decydują przepisy ustaw.

Ustawa z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. Nr 112, poz. 1198 ze zm.) kształtuje prawo do informacji w takim zakresie, w jakim dotyczy organów władzy publicznej i innych podmiotów zobowiązanych do udostępnienia posiadanych informacji

publicznych. Reguluje kompleksowo zakres podmiotowy i przedmiotowy oraz tryb tego rodzaju postępowania. Co istotne, tylko w bardzo wąskim zakresie odsyła do przepisów kodeksu postępowania administracyjnego (art. 16 ust. 2 ustawy), stanowiąc że jedynie w kwestii wydania decyzji o odmowie udostępnienia informacji publicznej oraz decyzji o umorzeniu postępowania o udostępnienie informacji publicznej, mają zastosowanie przepisy Kpa (patrz: wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 8 września 2006 r., II SAB/Wa 40/06). W konsekwencji, skutkuje to – co do zasady – brakiem podstaw do traktowania postępowania w sprawie udzielenia informacji publicznej, jako postępowania w indywidualnej sprawie administracyjnej w drodze decyzji administracyjnej. Tego rodzaju ustalenie przesądza zaś o wyłączeniu stosowania reguł kodeksu, w tym przepisów dotyczących bezczynności (przewlekłości) względem postępowania w sprawie udzielenia informacji publicznej, w tym i poprzedzających wydanie decyzji w sprawie odmowy udostępnienia informacji lub umorzenia postępowania. Podkreślić należy, że gdyby ustawodawca dopuszczał możliwość stosowania przepisów kodeksu postępowania administracyjnego w szerszym zakresie, niż wynikający z art. 16 ust. 2 ustawy o dostępie do informacji publicznej, to uczyniłby to w sposób wyraźny (np. w art. 13 ustawy, przez wskazanie środka zaskarżenia w przypadku nieudzielenia informacji publicznej w terminie). Ustawa nie zawiera jednak przepisów dotyczących bezczynności (przewlekłości) i środków zaskarżenia w tego rodzaju sytuacjach, mających miejsce w postępowaniu w sprawie dostępu do informacji publicznej, co z jednej strony uzasadnione jest zakresem podmiotowym ustawy – obejmującym nie tylko organy administracji publicznej, ale także podmioty niebędące organami administracji publicznej, z drugiej zaś - krótszymi terminami załatwiania spraw z zakresu dostępu do informacji publicznej. Wprowadzenie do ustawy środków zaskarżenia byłoby odsuwaniem w czasie realizacji celu, którym jest uzyskanie informacji.

Kolegium informuje, że fakt nieuregulowania w ustawie o dostępie do informacji publicznej kwestii dyscyplinowania podmiotów zobowiązanych do udostępnienia informacji w sytuacji ich bezczynności nie oznacza, że wnioskujący o udzielenie informacji publicznej pozbawiony jest jakiegokolwiek ochrony prawnej w przypadku niezałatwienia wniosku w terminie. Przysługuje mu prawo złożenia skargi do wojewódzkiego sądu administracyjnego, na podstawie art. 3 § 2 pkt 4, z uwzględnieniem art. 52 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2012 r., poz. 270 ze zm.). Ponadto z akt sprawy wynika, że pismem z dnia (...r.) (...), udzielono Wnioskodawcy żądanej informacji, poprzez przesłanie kserokopii umowy nr (...), zawartej w dniu (... r.) w sprawie dofinansowania przewozów publicznych.

Mając powyższe na względzie Kolegium orzekło, jak na wstępie – w szczególności uwzględniając fakt objęcia, od dnia 11 kwietnia 2011 r. (skutki wejścia w życie ustawy z dnia 3 grudnia 2010 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego oraz ustawy-

Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, Dz. U. Nr 6, poz. 18 ze zm.), odesłaniem z art. 126 K.p.a. także treści art. 105 tej ustawy.

Postanowienie jest ostateczne i nie podlega zaskarżeniu.

Otrzymują: